

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/169/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119204089
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119204089.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľa E., proti záložnému veriteľovi U. o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie U. ako záložného veriteľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 18. júna 2019, č.k. 18Csp/51/2019-116, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi **p r i z n á v a** proti U.. ako záložnému veriteľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením výrokom I. súd prvej inštancie uložil záložnému veriteľovi (súdom prvej inštancie označeného ako žalovaný), aby sa zdržal výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve navrhovateľa (súdom prvej inštancie označený ako žalobca) zapísaných na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom T., katastrálnym odborom pre k. ú. T., a to k bytu č. XX nachádzajúcim sa na X. poschodí vo vchode č. X obytného domu súp. č. XXX postavenom na pozemku parcela registra C, parc. č. XXXX/X o výmere 464 m², zastavané plochy a nádvoría, k podielu na spoločných a častiach a zariadeniach domu a na príslušenstve o veľkosti 6599/121432 a k pozemku parcela registra C, parc. č. XXXX/X, o výmere 464 m², zastavané plochy a nádvoría, v podiele 6599/121432 zapísanom na LV č. XXXX vedenom Okresným úradom T., katastrálnym odborom, pre k. ú. T. na podklade oznámenia o výkone záložného práva zo dňa 28.06.2018. Výrokom II. poučil záložného veriteľa, že môže podať žalobu proti navrhovateľovi, ktorej predmetom bude určenie, že žalobca U., je oprávnený vykonať záložné právo dobrovoľnou dražbou pre dlh, ktorého splatnosť mala vzniknúť na základe oznámenia o vyhlásení úveru za predčasne splatný zo dňa 09.04.2015. Výrokom III. priznal navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2 písm. d/, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1, 2 CSP. V danom prípade mal súd prvej inštancie za to, že navrhovateľ osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi stranami konania a preukázal aj to, že tento právny vzťah si vyžaduje dočasnú úpravu vo forme neodkladného opatrenia. Z predložených listín mal za osvedčené, že medzi stranami došlo k uzavretiu zmluvy o úvere č. XXX/XXXX/X., na základe ktorej záložný veriteľ poskytol navrhovateľovi úver vo výške 22.200,- Eur, pričom splatenie úveru bolo zabezpečené zriadením záložného práva na nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa. Záložný veriteľ výzvou zo dňa 15.01.2015 vyzval navrhovateľa na úhradu dlžnej sumy vo výške 705,78 Eur a následne pre nesplnenie si tejto povinnosti navrhovateľom vyhlásil úver za predčasne splatný. Obe zásielky sa však záložnému veriteľovi vrátili neprevzaté s poznámkou „adresát neznámy“, hoci záložný veriteľ poznal skutočnú adresu pobytu navrhovateľa. Navrhovateľ sa o tejto mimoriadnej situácii týkajúcej sa poskytnutého úveru nedozvedel a ani nemal objektívnu možnosť dozvedieť sa, nakoľko ani jedna z uvedených zásielok sa nedostala do sféry jeho dispozície (obdobne vid' rozhodnutie NS ČR sp. zn. 33Cdo/1777/2013 zo dňa 27.01.2015). Za tejto situácie súd prvej inštancie konštatoval, že úver nie

je v celom rozsahu splatný a výkonom záložného práva by záložný veriteľ uspokojoval aj pohľadávku, ktorá nie je splatná. Súd prvej inštancie preto nariadil neodkladné opatrenie, ktorým záložnému veriteľovi uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k dotknutým nehnuteľnostiam, pričom do úvahy zobral aj výšku splatnej omeškanej časti úveru, ktorá ku dňu 15.01.2015 predstavovala sumu len 705,78 Eur, čo je z hľadiska ochrany spotrebiteľa príliš nízka čiastka na realizáciu výkonu záložného práva, ako aj platobnú disciplínu navrhovateľa, ktorý od roku 2015 úver pravidelne spláca. Ďalej dôvodil, že výkonom záložného práva je ohrozené právo na obydlie navrhovateľa, ktoré je z hľadiska spoločenských hodnôt nadradené právu veriteľa na uspokojenie jeho pohľadávky, t. j. právu na majetok. Uviedol, že každý, komu takýto vážny zásah hrozí, musí mať možnosť predložiť primeranosť takého opatrenia na súdne preskúmanie (rozsudok ELSP č. 19003/04 a č. 27183/04). Súd prvej inštancie navrhovateľovi neuložil povinnosť podať žalobu vo veci samej s odôvodnením, že týmto neodkladným opatrením možno vo vzťahu k oznámeniu o začatí výkonu záložného práva zo dňa 28.06.2018 dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, keď v dôsledku tohto neodkladného opatrenia už záložný veriteľ nemôže vykonať záložné právo dobrovoľnou dražbou na podklade oznámenia vykonaného voči navrhovateľovi. Nakoľko neuložil navrhovateľovi podať žalobu vo veci samej, poučil záložného veriteľa v zmysle § 337 ods. 1 CSP o možnosti podať žalobu vo veci samej proti navrhovateľovi, pričom vecný súvis medzi týmto neodkladným opatrením a možnou žalobou, má len žaloba uvedená vo výrokovvej časti uznesenia. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko v predmetnej veci mal plný úspech navrhovateľ, súd prvej inštancie mu preto priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie záložný veriteľ, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, eventuálne, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods.1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Za porušenie jeho práva na spravodlivý proces považoval postup súdu prvej inštancie, ktorým vyhovel v plnom rozsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a tak trvalo (a bez adekvátneho odôvodnenia) usporiadal pomery medzi sporovými stranami bez toho, aby mal možnosť sa vyjadriť a bez toho, aby sa zaoberal všetkými skutkovými okolnosťami. Vyjadril presvedčenie, že samotné navrhovateľovo právo na obydlie nemôže byť jediným kritériom úspechu. Poukazoval na skutočnosť, že súd prvej inštancie rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez toho, aby zaslal predmetný návrh na začatie konania záložnému veriteľovi, bez nariadenia pojednávania, bez jeho výsluchu a bez toho, aby vykonal riadne dokazovanie oboznámením sa s obsahom zmluvy o úvere, determinujúcej vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán. Záver súdu prvej inštancie o splnení podmienky na nariadenie neodkladného opatrenie spočívajúcej v potrebe bezodkladne a trvale upraviť pomery medzi stranami považuje za nepresvedčivý, neodôvodnený a arbitrárny s tým, že tento zakladá jeho nepreskúmateľnosť a ústavnú neudržateľnosť. V súvislosti s nesprávnym právnym posúdením mal za to, že súd prvej inštancie neskúmal všetky predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko sa vôbec nezaoberal tým, či je takéto neodkladné opatrenie efektívne a spravodlivé z hľadiska princípu proporcionality. S tým, že uvedené vyplýva zo skutočnosti, že uznesením nariadil neodkladné opatrenie až do rozhodnutia vo veci samej, napriek skutočnosti, že záložná zmluva ako aj zmluva o úvere boli platne uzatvorené. Vyslovil názor, že navrhovateľom požadovanú ochranu možno dosiahnuť podaním žaloby v zmysle ust. § 21 ods. 2 zák. o dobrovoľných dražbách. Keďže teda existuje inštitút (žaloba o určenie neplatnosti dražby), ktorý zabezpečí ochranu práv a právom chránených záujmov navrhovateľa, pričom do práv iných oprávnených subjektov (v tomto prípade najmä do práva záložného veriteľa zákonným spôsobom speňažiť predmet zálohu) zasiahne menej, než by tomu bolo pri nariadení neodkladného opatrenia. Poukazoval na skutočnosť, že konajúci súd rozhodol nad rámec návrhu navrhovateľa, keď vo výroku I. uznesenia uložil záložnému veriteľovi povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva na podklade oznámenia o výkone záložného práva zo dňa 28.06.2018 napriek tomu, že žalobný návrh takto špecifikovaný návrh neobsahuje a nedošlo ani k zmene návrhu na začatie konania. Pokiaľ záložný veriteľ súdu prvej inštancie vytýkal nesprávne skutkové zistenia, v tejto súvislosti poukazoval na to, že pochybeniu a porušeniu oznamovacej povinnosti došlo na strane navrhovateľa, ktorému bol už dňa 12.09.2014 vydaný nový občiansky preukaz s novou adresou trvalého pobytu. Navrhovateľ v roku 2014 až 2015 sa nedostavil na pobočku záložného veriteľa za účelom nahlásenia zmeny identifikačných údajov, v dôsledku čoho tento nemal vedomosť o zmene adresy na doručovanie. Na pobočku sa dostavil a nahlásil zmenu údajov až dňa 13.03.2019 a následne dňa 22.05.2019. Nedbanlivosť navrhovateľa v otázke uvádzania správnych identifikačných údajov vyplýva aj zo samotného listu vlastníctva č. XXXX vedeného Okresným

úradom T., katastrálnym odborom. Mal za to, že z hľadiska určenia práv a povinností zmluvných strán a ich identifikácie nemožno nadradovať potvrdenie o príjme nad obsah zmluvy. Toto malo len význam pre skúmanie bonity dlžníka a následné vyjadrenie sa veriteľa, či úver schválil. Súdu prvej inštancie vytykal, že dospel k nesprávnemu záveru, že nebola splnená podmienka doručenia písomnej výzvy dlžníkovi. Žiaden právny predpis neupravuje obsah výzvy a ani spôsob, akým ju má veriteľ dlžníkovi doručiť. Vzhľadom na dispozitívnosť právnej úpravy si navrhovateľ a záložný veriteľ dojednali spôsob doručovania priamo v zmluve. Vzhľadom na uvedené teda súd prvej inštancie nemal v konaní ani preukázané, že úver nebol platne vyhlásený za splatný, keď ani nepoznal obsah zmluvy.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril navrhovateľ, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Mal za to, že súd bol oprávnený vydať neodkladné opatrenie aj bez výsluchu strán a vytyčenia pojednávania a mal za to, že procesné práva strán neboli porušené. Vydal neodkladné opatrenie na základe zisteného skutkového stavu a vec správne právne posúdil. Uviedol, že úver riadne a včas splácal až na 3 splátky v roku 2014, kedy utrpel vážny úraz a bol 9 mesiacov PN a absolvoval 2 náročné operácie. Ešte v nemocnici v K. - P. 07/2014 telefonicky kontaktoval banku, že bude meškať so splátkou úveru, na čo mu bolo povedané, že je všetko v poriadku. Po ukončení PN riadne nastúpil do práce, v ktorej pracuje do súčasnosti na údržbe ciest s príjmom cca 1.300,- Eur mesačne. Súdu predložil výpis zo splácania úveru, z ktorého je zrejmé, že úver riadne spláca. Až v júni 2018 (po 4 rokoch) od úrazu a neuhradenia 3 splátok sa dozvedel, že záložný veriteľ začal výkon záložného práva predajom zálohu na dobrovoľnej dražbe prostredníctvom dražobníka V. V. Hneď navštívil U., kde mu bolo uvedené, že mu ešte v roku 2015 zaslali dňa 15.01.2015 poslednú výzvu pred zosplatnením a dňa 09.04.2015 vyhlásenie úveru za predčasne splatný. Uviedol, že uvedené 2 najdôležitejšie dokumenty Výzvu pred zosplatnením a Vyhlásenie úveru za predčasne splatný mu však banka poslala na nesprávnu adresu, z ktorej sa jej obe zásielky vrátili ako „adresát neznámy“. Zároveň poukázal na to, že už pri spracovaní žiadosti o poskytnutie úveru uviedol adresu bydliska v T., kde býval. Uvedené vyplývalo aj z potvrdenia o príjme v roku 2012. Banka mala od začiatku jeho adresu v T., avšak všetku korešpondenciu mu zasielala na starú adresu do M. L.. Zdôrazňoval, že banka neskúmala, prečo sa jej zásielky zo dňa 15.01.2015 a 09.04.2015 vrátili ako „adresát neznámy“ i napriek tomu, že splátky úveru im boli na úver uhrádzané. Opakovane zdôrazňoval, že úver riadne spláca a o tom, že došlo k predčasnej splatnosti úveru sa dozvedel až v júni 2018, kedy mu bola oznámená dobrovoľná dražba. Zastával názor, že k predčasnej splatnosti úveru nedošlo, nakoľko banka uvedené poslala na nesprávnu adresu a so svojím spisom banka nepracovala s odbornou starostlivosťou. Ak by pracovníčka banky pracovala s úverovým spisom s odbornou starostlivosťou, zistila by, že uviedol korešpondenčnú adresu v T.. Navyiac, úver si bral na bývanie, t.j. na kúpu bytu v T.. Žiadal, aby súd prihliadol na jeho práva ako spotrebiteľa a taktiež na to, že roky úver riadne spláca a dlh v minulosti predstavoval len 705,48 Eur. Poukazyval na neprimeranosť, prísornosť a šikanózný výkon práva zo strany banky, ktorá sa k nemu ako k dlhoročnému klientovi stavia ako k človeku, ktorý by bol chronický neplatič.

4. Záložný veriteľ v následnom vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľa uviedol, že zotrúva na svojom odvolaní, ktorého obsahom sú riadne odôvodnené odvolacie dôvody, a to najmä v časti, kde sa zaoberal najmä obsahom zmluvy, v ktorej bol riadne a určito dojednaný spôsob doručovania písomností a nebanlivosťou navrhovateľa v otázke uvádzania správnych identifikačných údajov. Popieral tvrdenie navrhovateľa o tom, že mal vedomosť o zmene adresy na doručovanie písomností s tým, že neevduje predo dňom 24.07.2018 žiadnu žiadosť o zmenu adresy na doručovanie písomností, a preto postupoval správne a s odbornou starostlivosťou, ak písomnosti zasielal na adresu uvedenú priamo v zmluve.

5. Navrhovateľ v následnom písomnom vyjadrení navyiac oproti skutočnostiam uvádzaným v predchádzajúcom písomnom vyjadrení uviedol, že novou skutočnosťou je to, že v júni 2018 požiadal o reštrukturalizáciu úveru, čo mu banka zamietla. Po podaní návrhu, a potom, čo podal odpor pred Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom vo veci sp. zn. 9Csp/29/2018 mu banka dala ponuku na reštrukturalizáciu úveru, ktorú v súčasnej dobe realizuje. Zdôraznil, že to, čo mu pred rokom zamietli, mu banka v dôsledku súdnych konaní sama navrhla.

6. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť, pričom v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje.

7. Súd prvej inštancie návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel s poukazom na záver, že sú splnené zákonné podmienky na jeho nariadenie, keďže navrhovateľ podľa jeho názoru dostatočným spôsobom osvedčil danosť práva, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako aj naliehavosť úpravy pomerov medzi účastníkmi, čo odôvodňuje využitie navrhovateľom požadovaného inštitútu.

8. Odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie v čase jeho rozhodovania zistené skutočnosti vyhodnotil v súlade so zásadami podľa § 191 CSP a z nich vyvodil správny právny záver o splnení zákonných podmienok pre vydanie navrhovateľom požadovaného neodkladného opatrenia. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne a presvedčivo odôvodnil v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, najmä aby niečo vykonala, niečo sa zdržala, alebo niečo znášala.

12. Podľa § 326 ods. 1, 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

13. Podľa § 328 ods. 1 CSP, Ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

14. Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 329 ods. 1 CSP). Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

15. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, teda súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ak je potrebné, aby boli bezodkladne upravené pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladného opatrenia je rýchla a účinná reakcia súdu na deklarovaný stav v právnych vzťahoch sporových strán, pokiaľ súd posúdením tvrdení a predložených dôkazov žalobcom v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, má dostatočným spôsobom osvedčenú potrebu zásahu do práv, resp. právnych vzťahov, ktoré sú medzi stranami sporu sporné. Charakter neodkladného opatrenia umožňuje, aby súd pred rozhodnutím o návrhu na jeho nariadenie, nevykonal výsluch strán, ani si nevyžiadal ich vyjadrenie. V návrhu však musia byť uvedené rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a tieto skutočnosti musia hodnoverne osvedčovať dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. K návrhu musí pripojiť listiny na ktoré sa odvoláva, pretože hodnoverné osvedčenie dôvodnosti a trvania meritórneho návrhu môže dosiahnuť len relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkaznými prostriedkami a kvalifikovanou právnou argumentáciou. Listinné dôkazy majú pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia osobitný význam, keďže súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie, ktoré má v tomto prípade povahu osvedčovania, čo znamená, že osvedčené skutočnosti spĺňajú atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Je preto povinnosťou navrhovateľov neodkladného opatrenia dosiahnuť hodnoverné osvedčenie tvrdených skutočností. Z dikcie zákona vyplýva, že potreba úpravy musí byť naliehavá, potrebná a musí byť odôvodnená individuálnymi okolnosťami prípadu. Je osvedčená len vtedy, ak okrem osvedčenia existencie právnych vzťahov medzi účastníkmi, je osvedčené aj ohrozovanie, alebo porušenie konkrétneho práva žalobcov,

ktorému je možné poskytnúť ochranu pred neodkladným opatrením. Predbežná ochrana nedôvodného (neosvedčeného) nároku by bola v rozpore so zmyslom a účelom neodkladného opatrenia.

16. Odvolací súd zdôrazňuje, že pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebná taká miera dôkaznej istoty, ako pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však potrebné, aby boli aspoň v základnej miere osvedčené skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy, že exekúcia bude ohrozená, ako aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana.

17. Ako už bolo uvedené rozhodnutie o neodkladnom opatrení vzhľadom na charakter tohto inštitútu, ktorým je rýchla a účinná ochrana potencionálne ohrozeného práva, nepredpokladá na rozdiel od rozhodovania vo veci samej plnohodnotné dokazovanie, vyžaduje len osvedčenie tvrdených skutočností nariadenie neodkladného opatrenia opodstatňujúcich, naplneniu čoho v posudzovanej veci aj došlo. Súd prvej inštalácie správne posudzoval návrh na nariadenie neodkladného opatrenia len v limitoch osvedčenia takých skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre potreby rozhodnutia o neodkladnom opatrení (nie z hľadiska dôvodnosti prípadnej žaloby vo veci samej).

18. Dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia v danom prípade podľa navrhovateľa vyplýva z jeho obavy z bezprostredne hroziacej ujmy na jeho vlastníckych právach k nehnuteľnostiam, ktoré majú byť predmetom speňažovania v procese dobrovoľnej dražby vedenej na návrh záložného veriteľa navrhovateľa za účelom uspokojenia jeho pohľadávky voči navrhovateľovi. Konkrétne pramení z obavy pred pokračovaním záložného veriteľa vo výkone záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby napriek tomu, že podľa jeho názoru to nie je možné, nakoľko výkon záložného práva považuje za predčasný a nezákonný z dôvodu, že nedošlo k predčasnej splatnosti úveru, keď mal za to, že záložný veriteľ navrhovateľovi riadne nedoručil oznámenie o mimoriadnej splatnosti, toto sa nedostalo do jeho sféry a dobrovoľnú dražbu bude žiadať navrhovateľ vyhlásiť za neúčinnú. Výkonom záložného práva je ohrozené jeho právo na bydlie.

19. Z obsahu spisu nepochybné vyplýva, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o úvere č. XXX/XXXX/XXSU, na základe ktorej záložný veriteľ poskytol navrhovateľovi úver vo výške 22.200,- Eur, pričom splatenie úveru bolo zabezpečené zriadením záložného práva na nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa. Záložný veriteľ výzvou zo dňa 15.01.2015 vyzval navrhovateľa na úhradu dlžnej sumy vo výške 705,78 Eur a následne pre nesplnenie si tejto povinnosti navrhovateľom vyhlásil úver za predčasne splatný. Obe zásielky sa záložnému veriteľovi vrátili neprevzaté s poznámkou „adresát neznámy“.

20. Vyhodnotením rozhodujúcich skutočností odvolací súd zhodne so súdom prvej inštalácie dospel k záveru, že vo vzťahu k záložnému veriteľovi osvedčil navrhovateľ ku dňu rozhodovania súdu prvej inštalácie existenciu skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia, a to z dôvodu, že výkonom záložného práva záložného veriteľa, a to predajom nehnuteľností vo vlastníctve navrhovateľa v procese dobrovoľnej dražby by došlo k vytvoreniu nenávratného stavu, v dôsledku čoho následné rozhodnutie vo veci samej by pre neho stratilo opodstatnenie. Úlohou odvolacieho súdu v procese rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je skúmať dôvodnosť skutočností, ktoré môžu byť predmetom posudzovania len vo veci samej, ale jeho úlohou je iba preskúmať existenciu zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia.

21. Uznesenie súdu prvej inštalácie je tak vecne správne, preto bolo potrebné toto podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť. Záložný veriteľ v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštalácie neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti spôsobilé k zmene, či k zrušeniu napadnutého rozhodnutia k nemu sa vzťahujúceho. Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku záložného veriteľa v tom, že súd prvej inštalácie rozhodol nad rámec petitu, nakoľko požiadavka zákonodarcu, že z podaného návrhu musí byť zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha, nedáva základ pre prísne, formalistické poňatie návrhu. Účelom civilného procesu je totiž riešiť spory a prinášať spravodlivosť.

22. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že navrhovateľovi ako úspešnému v odvolacom konaní priznal náhradu trov odvolacieho konania voči záložnému veriteľovi v plnom rozsahu.

23. O výške náhrady trov pred súdom prvej inštancie, ako aj odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

24. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).